

26 aprilie 2020 • **DUMINICA A III-A A PAȘTELUI** • Sf.
Anaclet, pp.

LECTURA I

Nu era posibil să fie ținut sub puterea morții.

Citire din Faptele Apostolilor 2,14.22-33

În ziua de Rusalii, Petru, stând în picioare, împreună cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a vorbit: “Bărbați iudei și voi toți care locuiți în Ierusalim, să vă fie cunoscută aceasta și fiți atenți la cuvintele mele! Pe Isus Nazarineanul, bărbat adevărat de Dumnezeu între voi prin fapte puternice, minuni și semne pe care le-a făcut Dumnezeu prin el în mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți, pe acesta, care a fost dat după planul stabilit și preștiința lui Dumnezeu și pe care voi l-ați răstignit și ucis prin mâinile celor fărădelege, pe acesta, Dumnezeu l-a înviat, eliberându-l de durerile morții, deoarece nu era posibil să fie ținut sub puterea ei. Căci David spune cu privire la el: «Îl vedeam mereu în fața mea pe Domnul, căci el este la dreapta mea ca să nu mă clatin. De aceea s-a bucurat inima mea și limba mea a tresăltat de veselie; ba, mai mult, și trupul meu se va odihni în speranță, pentru că nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților și nici nu vei permite ca sfântul tău să vadă putrezirea. Mi-ai făcut cunoscute căile vieții, mă vei umple de bucurie cu prezența ta». Fraților, să-mi fie permis să vă vorbesc cu îndrăzneală

despre patriarhul David: el a murit și a fost îngropat și mormântul lui este printre noi până în ziua de azi. Dar fiind profet și știind că Dumnezeu îi făcuse jurământ să așeze pe tronul său un descendent al lui, el a văzut dinainte și a vorbit despre învierea lui Cristos: «El nu a fost lăsat în locuința morților și nici trupul lui nu a văzut putrezirea». Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Înălțat fiind acum la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt l-a revărsat pe acesta, așa cum vedeți și auziți voi”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 15 (16),1-2a și 5,7-8.9-10.11 (R.: 11a)

R.: Tu îmi vei face cunoscută, Doamne, cărarea vieții.

sau:

Aleluia!

Păzește-mă, Dumnezeule, pentru că îmi caut refugiu în tine.

I-am spus Domnului: “Tu ești Dumnezeul meu”.

Domnul este partea mea de moștenire și cupa mea cu sortii,

tu ești acela care ai în mână soarta mea. **R.**

Îl binecuvântează pe Domnul, care m-a sfătuit,

la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.

Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin. **R.**

De aceea, inima mea se bucură și sufletul meu tresaltă de bucurie; ba chiar și trupul meu se va odihni în siguranță, deoarece nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nici nu vei îngădui ca cel credincios al tău să vadă putrezirea. **R.**

Tu îmi vei face cunoscută cărarea vieții; în fața ta sunt bucurii depline și desfătări veșnice la dreapta ta. **R.**

LECTURA A II-A

Ați fost răscumparați cu sângele prețios al lui Cristos, mielul fără cusur și neprihănit.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 1,17-21

Preaiubiților, dacă îl numiți Tată pe cel care, fără de părtinire, judecă fapta fiecăruia, purtați-vă cu teamă în timpul înstrăinării voastre! Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumparați din purtarea voastră fără sens moștenită de la părinți, ci cu sângele prețios al lui Cristos, care, ca un miel fără cusur și neprihănit, era cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost dezvăluit pentru voi în timpurile de pe urmă. Prin el voi credeți în Dumnezeu, care l-a înviat din morți și i-a dat gloria, așa încât credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. Lc 24,32

(Aleluia) Doamne Isuse, explică-ne Scripturile; fă ca inimile noastre să se aprindă când tu însuși ne vorbești! (Aleluia)

EVANGHELIA

L-au recunoscut la frângerea pâinii.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 24,13-35

În aceeași zi, iată că doi dintre discipolii lui Isus se duceau spre un sat al cărui nume era Emaus, care era cam la șaiszeci de stadii de Ierusalim. Aceștia vorbeau între ei despre toate cele întâmplate. Pe când vorbeau și se întrebau, Isus însuși, apropiindu-se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuti să nu-l recunoască. El le-a spus: “Ce înseamnă aceste cuvinte pe care le schimbați între voi pe drum?” Ei s-au oprit triști. Unul dintre ei, numit Cleopa, răspunzând, i-a spus: “Numai tu ești străin în Ierusalim și nu știi cele petrecute în zilele acestea?” El le-a zis: “Ce anume?” Ei au spus: “Cele despre Isus Nazarineanul, care era profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. Cum arhieriei și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au răstignit. Noi sperăm că el este cel care trebuia să elibereze Israelul; dar, cu toate acestea, iată, este a treia zi de când s-au petrecut aceste lucruri! Ba mai mult, unele femei dintr-ale noastre ne-au uimit. Fuseseră la mormânt dis-de-diminează și, negăsind trupul lui, au venit spunând că au avut vedenii cu îngeri care spun că el este viu. Unii dintre cei care sunt cu noi au mers și ei la mormânt și au găsit așa cum au spus femeile, dar pe el nu l-au văzut”. Atunci le-a spus: “O, nepricepuților și greoi de inimă în a crede toate cele spuse de profeți! Oare nu trebuia Cristos să sufere acestea și

să intre în gloria sa?” Și, începând de la Moise și toți profetii, le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la el. Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, el s-a făcut că merge mai departe. Dar ei l-au îndemnat insistent: “Rămâi cu noi, pentru că este seară și ziua e de acum pe sfârșite!” Atunci a intrat să rămână cu ei. Și, pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o lor. Atunci li s-au deschis ochii și l-au recunoscut, dar el s-a făcut nevăzut dinaintea lor. Iar ei spuneau unul către altul: “Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?” Și, ridicându-se în același ceas, s-au întors la Ierusalim. I-au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei care erau cu ei, care le-au zis: “Domnul a înviat într-adevăr și s-a arătat lui Simon”. Iar ei le-au povestit cele de pe drum și cum a fost recunoscut de ei la frângerea pâinii.

Cuvântul Domnului

Fragmentul evanghelic al acestei duminici ne readuce în atmosfera din cea de-a treia zi de după moartea lui Isus. Atmosfera e dominată de o liniște apăsătoare și tensionată. Cei doi ucenici care părăsesc Ierusalimul îndreptându-se spre Emaus, poartă în mințile și în sufletele lor scenele oribile ale morții Învățătorului lor, dar și dezamăgirea că Cel care s-a manifestat ca un profet puternic prin faptele și cuvintele sale și despre care credeau ca va fi eliberatorul lui Israel, continua „să tacă” și în a treia zi de după răstignire. Pe lângă acestea, în sufletele lor s-a cuibărit și

spaima trezită de vestea femeilor mironosițe cum că trupul Lui nu s-ar mai afla în mormânt, ci, potrivit îngerilor întâlnești acolo, ar fi viu.

Însă, apariția în povestire a Omului ce li se alătură pe cale va schimba încet-încet această atmosferă.

Pășind alături de ei, Necunoscutul le va oferi celor doi ucenici ocazia să-și exprime, mai întâi, dezamăgirile, pentru ca, mai apoi, El să-i ajute, conducându-i prin profețiile Scripturii, să înțeleagă în ce fel pătimirile și moartea lui Isus Cristos devin eliberatoare: Nu trebuia oare ca Mesia să sufere toate acestea pentru a intra în slava sa? Astfel, la capătul „itinerarului” prin Scripturi, inimile celor doi ardeau deja în ei.

Înțelegerea va fi completată ulterior de gestul frângerii și oferirii pâinii de la cină (gest care le va deschide ochii și îi va ajuta să-L recunoască), precum și de mărturia dată de apostoli, potrivită căroră Domnul a înviat și i s-a arătat lui Simon Petru. Or, celelalte două lecturi ale liturgiei cuvântului de astăzi nu sunt altceva decât mărturiile ale acestui prim martor al învierii glorioase a Mântuitorului: Pe omul acesta [Isus], dat în mâinile voastre, după planul orânduist și după știința de mai înainte a lui Dumnezeu, voi l-ați răstignit și omorât prin mâinile celor nelegiuți, dar Dumnezeu l-a înviat, eliberându-l de legăturile morții (lectura I)... Printr-însul credeți în Dumnezeu, care l-a înviat din morți și i-a dat slavă; astfel voi vă întemeiați credința și speranța pe Dumnezeu (lectura a II-a)

Așadar, toate aceste trei elemente – 1. recitirea evenimentelor pătimirii,

morții și învierii lui Isus Cristos în lumina Scripturilor, 2. celebrarea euharistică și 3. mărturia apostolilor – au menirea să sădească în sufletele noastre credința în lucrarea eliberatoare înfăptuită de Fiul lui Dumnezeu și să o actualizeze în viața fiecăruia dintre noi.

O astfel de convingere (credință) aduce sufletelor noastre pacea și seninătatea. Într-adevăr, aidoma psalmistului noi ne îndreptăm adesea către Dumnezeu cu rugăciunea: *Păzește-mă, Dumnezeule, pentru că mă încred în tine. Am spus lui Dumnezeu: „Tu ești Dumnezeul meu!”... [Eu] îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin... [căci] nu-mi va lăsa sufletul în locuința morților, nici nu va îngădui ca sfântul său să vadă putrezirea.*

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii

26 aprilie - 3 mai 2020

26	D	DUMINICA A III-A A PAȘTELUI; Sf. Anacleț, pp.
27	L	Sf. Zita, fc. Ss. Petru Chanel, pr. m. *; Ludovic Maria Grignon de Montfort, pr. *; Valeria, m.
28	M	Sf. ECATERINA DIN SIENA, FC. ÎNV., PATROANĂ A EUROPEI
29	M	Ss. Pius al V-lea, pp. *; Iosif Cotelengo, pr.; Sofia, fc. m.
30	J	Ss. Iosif Muncitorul *; Ieremia, profet
1	V	Ss. Atanasiu, ep. inv. **; Antonin din Florența, ep.
2	S	
3	D	DUMINICA A IV-A A PAȘTELUI; Ss. Filip și Iacob, ap.

Gândul săptămânii

“A fi supus numai lui Dumnezeu... Nu poate exista o libertate mai absolută decât aceasta.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2020 don Giovanni Berti